

Piibelehe-neitsi kohkus nõnda, et ei saanud sõnagi suust. Liblikas hakkas nüüd kohkunud tüdruku eest rääkima.

„Aulik kuningapoeg," ütles ta, „me ei teadnud, et teie elate siin! Väikese lilleneiu, kes seal teie ees väriseb, leidsin kivil nutmas. Vihm oli uhtnud tema majakese veega üle. See oli samasugune kui teie oma ja õiekellukesedki olid läve ees. Ma rääkisin